

Забблежка 4) Спорядъ туй, види се, Българи-тѣ има-тъ еднѣ пословицѣ: „умъ има, а разумъ нѣма“ — Това е едно доказателство че простиѣ Български народъ добръ и логически се изражава въ туй отношеніе; ако н, разумѣва се, тукъ безсознателно да дѣйствова. —

Двояко ограничѣванье на разумъ-тѣ къмъ мислянье-то.

§. 9.

Всяко едно животно, или въобще всяко едно органическо тѣло развива се и расте :

1) Отъ хранѣ-тѣ, водѣ-тѣ, топлинѣ-тѣ, атмосферическый въздухъ и проч. ; и

2) Спорядъ извѣстны-тѣ за особенный неговъ видъ законы.

Сѣщо-то може да се кажи и за форми-тѣ на мислянье-то. За да може сирѣчь разумъ-тѣ да дѣйствова; т. е да *мисли* и *размисля*; трѣда да има: а) за *какво* да мисли и б) за да може онъ правилно да мисли, трѣба да се управлява отъ *особенны извѣстны, и свойственны нему законы*. — Тѣй като дѣйствова разумъ-тѣ ни, и тѣй като се нарѣди наше-то мислянье, тогава и мы ще смы съ состолине — в) да упознаймы *есшество-шо на наше-шо мисляние*; и — спорядъ туй негово естество ще разбиремъ добръ: колко и какви форми му сѣ свойственни? — Аза да постигнемъ тѣзи нашѣ цѣль, мы трѣба да раздѣлимъ пѣрвѣ-тѣ часть на Логика-та на тры главы, сирѣчь трѣба да хортувамы :

1) За причинны-тѣ условія на мислянье-то,

2) За законы-тѣ на мислянье-то,

3) За естество-то на мислянье-то.